

B. Knudsen: Da det ærede 2det Medlem for 10de Kredts (P. Bøffen), der nu nylig havde Ordet, udtalte sig om den Betænkning, som blev afgiven i Hjør af Udvalget her i Landstinget angaaende Lovforslaget om en Omfordeling af Folketingsvalgkredsene, saa sporede jeg i denne Omtale en vis Misfornøjelse med Betænkningen, og jeg troede, at denne Misfornøjelse vilde munde ud i, at det ærede Medlem var misfornøjet med det Resultat, Betænkningen var kommen til. Jeg erfarede imidlertid senere, at det ærede Medlem jo egentlig var tilfreds med det Resultat, som Betænkningen var kommen til, endstønt han erkendte, at det ikke var det bedste Resultat, man kunde komme til. Det forundrer mig noget, at det ærede Medlem ikke vilde gaa en anden Vej og kræve noget mere med Hensyn til Folketingsvalgkredsene, end det her foreliggende Lovforslag tilsigter. Thi naar man vil se tilbage paa de Forhandlinger, der ere fremkomne tidligere paa Rigsdagen angaaende denne Sag, tror jeg, at det er noget vanskeligt at sige: Ja, nu have vi forhandlet i saa mange Aar, og nu har det endelig vist sig, at man ikke kunde faa det bedste, og folgelig maa vi være tilfredse og glade ved at kunne tage det næstbedste. Sagen har jo haft en Udvikling, som peger hen paa, at man var meget nær ved at kunne faa det, jeg anser for at være det bedste, naar der blot ikke oppe i dette Ting pludselig var blevet foretaget en Svingning, der førte os tilbage til det oprindelige Standpunkt, som fra allerførst af var blevet forkastet. Paa en Maade gjorde man i Virkeligheden det Arbejde, der er anvendt paa denne Sag i alle de mange Aar, til fuldstændig spildt Arbejde. Det er jo navnlig kommet frem fra den ærede Indenrigsminister, da han havde Ordet, at dette Lovforslag hviler paa Regeringens oprindelige Standpunkt i denne Sag, og da Regeringen fra først af, for over 20 Aar siden, kom frem med dette Standpunkt, erklærede Folketinget, at det ikke vilde gaa ind derpaa, men at det krævede en grundlovmæssig Fordeling af Folketingskredsene, og efterhaanden lykkedes det jo ogsaa at formaa Regeringen til at forelægge Forslag i Overensstemmelse med Grundloven. Man var altsaa ved de mange Aars Arbejde naaet dertil, at man nu var lige ved at kunne faa den Ordning, som Folketinget i en lang Række af Aar havde krævet. Men saa var det, at denne Svingning skete oppe i dette Ting, som førte os lige tilbage til Udgangspunktet for 20 Aar siden.

Jeg kan ikke være tilfreds med Forslaget, ikke en Gang i den Forstand, i hvilken det

ærede Medlem udtalte sin Tilfredshed, at jeg skulde betragte dette som det næstbedste. Jeg betragter det som meget beklægtigt, at man efter saa mange Aars Forløb gaar lige tilbage til Udgangspunktet og gaar ind paa det Standpunkt, man for saa mange Aar siden har forkastet, thi saa kunde man jo allerede for mange Aar siden have faaet en Valgkredsomsordning, hvis man vilde være gaaet ind paa det. Den Gang krævede man en grundlovmæssig Ordning, og man var lige ved at naa den, da den Svingning skete, der førte os tilbage til det oprindelige Standpunkt. Det beklager jeg i meget høj Grad, og jeg beklager det saa meget mere, som den Lov, der her er Tale om, er en Lov, der har en Særstilling blandt vort Lands Love, nemlig vor Grundlov. Alle andre Love kan man jo ved Beslutninger fra Rigsdagen forandre, ganske saaledes som Rigsdagen ønsker og kan komme overens med Regeringen om, men Forandringer i Grundloven kræve jo en vis særlig Fremgangsmaade for at kunne være lovlige og gyldige. Nu tror jeg, Sagerne staa saaledes, at der er ingen, der vil kunne paastaa, at dette Forslag, som her foreligger, er i Overensstemmelse med Grundloven. Derimod tror jeg, at man fra alle Sider har den Erkendelse, at naar Grundlovens Bud opfyldes, skal der være 1 Folketingsmand for hver 16,000 Indbyggere, og jeg tror, dette Standpunkt er anerkendt af Regeringen, idet den har forelagt de tidligere Forslag. Ganste vist ved jeg, som den ærede Indenrigsminister sagde, at Regeringen fremlagde ikke dette Forslag, fordi Regeringen i og for sig ønskede, at Forslaget skulde have denne Karakter, men jeg tror ganske sikkert, at det samtidig blev erkendt fra Regeringens Side, at Forslaget var grundlovmæssigt, og det er ogsaa blevet anerkendt i Folketinget, som behandlede det, at det i Princippet var grundlovmæssigt. Jeg vil anføre en Udtalelse fra et æret Medlem af dette Ting, der saa vidt jeg ved, hører til samme politiske Side som det ærede 2det Medlem for 10de Kredts, nemlig det ærede 2det Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen), som meget udførligt omtalte denne Sag i Hjør. Han udtalte sig da omtrent saaledes, at det vilde være i Traditionens Ånd at forhøje Forholdstallet fra 1: 16,000 til 1: 25,000. Han ønskede nemlig ikke en saadan Forøgelse af Folketingsvalgkredsene, som Regeringen havde foreslaet, men i den Ånd, som han mente var bleven Tradition efter den Udvikling, der havde fundet Sted, og med denne Forandring fra 1: 16,000 til 1: 25,000 kunde han ønske det bestemt, hvorledes Folketinget